

Freywaldau, majus 11de 1848.

K 513/910.

Édes Jancsim! a világhírű Priesnita förelétből
íróm e sorokat, hol barom módra iván a
virek, és győzőseim általa eret alarban: győző
gyűlást remélek. A vácura kasza, - legyőző
esetben, - valhaslan, de végzetlen horrasan meggy,
5, 10, 15, 22 hónapra kezémet itt; sőt van
ember hi 5 év óta itt issza a virek, olyan
embereket jönni ide jessze, híren a világ minden
országosa és földje förbálgassa már ereje - hasz-
salam. Vágy, tudja az ember hogy a virggyőző
mód hatynál, minn az óramutasói hogy meggy,
de egyrésze sem lánya hogy mond'olna. A világ
minden nemzetségét van is egy remé; azonban
elogy olvasat Gräfenbergöt!

Bessen leveleket Pesten, épen Petőfiker
mennyi adra Jókay a roembe; felháborodásom
lehetetlen leírnom, lehetetlen azon reméző érvel-
mes; hogy vele salátkornom kell, annak kinnu-
latása nérrül hogy leveleket tanakmai és az ő
szavais tudom. De meggyőzőem magam éret;
Petőfi nem is lássa leveleket; Jókay is csak
annyi tud hogy se irad, mi a brinnit is
látkarom; és igazyni felháborodásom verse
égre.

Levele édes Jancsim most is kérdem
feljött midrű e jorlas íróm; De enged meg
áldozasni ismét nem morom; ily bánás módra
csak orszalam állás sorouban várhatom ember-
söt!

Ei se remézően hibánál, megbocsás-
haslan véres követés el; miben? megmondom.

1^{ör} vagy egész szédelmében kellemes való
a Petőfi zavaráis velem közleni, hegyről hegyre,
úgy is megboron ama — ei akkor sem korad nem
irok baráti menesség, sem hozzá nem foghat
menni beesüléses zavaráim. vagy

2^{ör} Töredékesei hallgatandó az egészről.
Hosszas várság nélkül: teljesén meggyőzők
győződve hogy néked a plebsziban nincs, és az
egész dologba minis Pilatus a credoba Reverendit
bele; tehát teljesén meggyőzők hogy ei néked
nem vádolnak, vagy iramsat evvelmen teljesíttes
sem válsorán. Jó arassál.

Adójaimat is bevéleim; barátsám, ez az
ember is töredékesei áraslan, Petőfi egészről
maga cínálta az egész; csupán e nyomorító
küzfőből: Hoztam mer más is keisi márias
im, mikor é is. — Itt az egész. Nem coumen
félom a dolgoz tovább, nincs hozzá elég hűdey
vésem.

Előzői Petőfiivel is csupán a dolgoz
ból, menyi előzőkesei; úgyes sem vez az egész
re; az felelre: bánom is ha lefordol, vagy
Krisztusnak karsz is e zamásagorás! vagy
Lászik: nem énem sőbbi Petőfi!

Petőfi nem haragpis rád, a legőzömbö
barátsod most is; minis nérem is való; aza issem
hogy rád ne reméljün egyper a sor; mi előnem,
hi jellenades beesütöm csurnem elmaradhaslannak
Lászik. Ha ráb sűz lemmi, jó; ha nem, akkor
jaj nérem is. ! —

kinarától (: vakos) a legőzömbö

